

[Finansministeren.]

an paa —, saa vil det vise sig, at den tidligere socialdemokratiske Regering hidførte en Nedsættelse paa Driftsbudgettets Udgiftsside paa ca. 40 Mill. Kr. Den Venstre-regering, som kom efter, maa formentlig regnes at begynde med det Beløb, som dette Budget slutter med, de 342 Millioner, og den har nedbragt Beløbet for det sidste Regnskabsaar til 323 Millioner, det vil sige med omtrent 20 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil muligvis sige, at der er ogsaa Nedbringelse af Udgifter, der findes paa Indtægtssiden af Budgettet. Det er rigtigt, men det var der ogsaa under den socialdemokratiske Regering. Her har jeg alene taget Udgiftstallene paa Udgiftssiden for at foretage en Sammenligning. Der maa man indrømme, at der er foretaget Nedsættelser. Men saadanne blev ogsaa foretaget af den socialdemokratiske Regering. Det synes man ofte at glemme. At de Nedsættelser, der blev foretaget af Venstre-regeringen, er foretaget paa en saadan Maade, at der ikke opnaaedes Enighed paa Rigsdagen, det er en Sag for sig.

Med Hensyn til Jernbanerne udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at jeg havde været uforsigtig i mine Udtalelser om, at Budgetteringen ikke havde holdt med Hensyn til Jernbanerne i det sidste Aar, idet der ogsaa havde været et større Underskud end budgetteret i Aaret 1925—26 og 1926—27. Det er rigtigt; der var ogsaa et større Underskud der. Det var Tider, hvor det efter Administrationens Skøn var meget vanskeligt at budgettere, Tider, hvor man kom ind i nye økonomiske Bevægelser, man ikke kendte noget til, og man tog fejl og budgetterede forkert. Det kan dog maaske være en Trøst, at der ikke paa Grundlag af denne Fejlbudgettering fremkom noget samlet Underskud paa Statsregnskabet. Men der blev budgetteret forkert, og det blev ogsaa bebrejdet os. Jeg har endnu i levende Erindring, hvorledes det ærede Medlem Hr. N. Neergaard den Gang bebrejdede os, at vi havde budgetteret forkert. Hvad gør han saa i de næste tre Aar? Han fortsætter denne kedelige Vane, driver den ud paa Omraader, hvor det formentlig vilde være lettere at undgaa en saa forkert Budgettering. Det var det, jeg vendte mig imod. Jeg ansaa det for betydelig lettere at undgaa fejl Budgettering, navnlig da for indeværende Aar. Men for indeværende Aar mener jeg netop, at Budgetteringen har været ganske særlig letsindig og ikke er foretaget alene efter tekniske og jernbane-økonomiske Synspunkter, men ogsaa efter

andre Hensyn. Jeg tror, der var Grund til, at jeg den Gang fra min Side gjorde disse Bemærkninger. Men det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at der var Aar forud, hvor der ikke var Overensstemmelse mellem Budgettering og Underskud. Men naar saa det ærede Medlem gaar videre i sin Omtale af Jernbanerne og siger: Hvorledes tager Budgettet sig ud paa Finanslovforslaget for næste Aar, 1930—31, skal jeg bemærke, at jeg, da jeg fremlagde Finanslovforslaget, oplyste, at der netop er budgetteret med 5 Mill. Kr. større Margen for næste Aar end for indeværende. Man skulde dog tro, at min højtærede Forgænger vilde give mig Ret i, at det tydede paa noget større Forsigtighed, end han selv har udvist. Men det var der ikke Tale om, at anerkende i nogen som helst Maade. Det ærede Medlem synes endogsaa at vise Tilbøjelighed til lidt Nonchalance med Hensyn til Maaden, det var sket paa, idet det ærede Medlem omtalte den Omvurdering af Værdierne, som har fundet Sted, og den Indflydelse paa Forrentningen, dette har haft, som en lille fiks Manøvre — en lille fiks Manøvre var der foretaget, og det ærede Medlem raillerede over denne lille, fiks Manøvre, som vel nok gav Statsbanerne en bedre Stilling, men ikke gav en bedre Stilling for Budgettet som Helhed. Det har jeg heller aldrig hævdet. Tværtimod! Mine Udtalelser gik netop ud paa, at det ikke fik nogen Indflydelse paa det samlede Budget, men saa meget mere sikker maatte Budgetteringen for hele Budgettet antages at være. For øvrigt kunde jeg have Lyst til at spørge det ærede Medlem: Hvorfor benyttede det ærede Medlem ikke Lejligheden til at rose den tidligere Trafikminister (Stensballe)? Det er der dog virkelig saa sjælden Anledning til, og her var en Anledning. Det er nemlig ham, der har foretaget denne Omvurdering, men den har ikke faaet Virkekraft, ganske naturligt, før paa det nuværende Finanslovforslag. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard maa have glemte, at den fortjenstfulde Handling skyldtes hans tidligere Ministerkollega. Nu ved han det altsaa, og jeg vil antage, at han da vil se Handlingen i et noget andet Lys, maaske finde den rosværdig, medens den, hvis den var foretaget af en socialdemokratisk Regering, naturligvis vilde være dadelværdig.

Dernæst omtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Kassebeholdningsspørgsmaal. Jeg nævnte i min Fremlæggelsestale, at der var optaget et nyt Statslaan i Landmandsbanken paa 30 Mill. Kr. til Støtte af Kassebeholdningen, idet der ikke var